

¹Siehe, ich will meinen Engel senden, der vor mir her den Weg bereiten soll. Und bald wird kommen zu seinem Tempel der HERR, den ihr sucht; der Engel des Bundes, des ihr begehret, siehe, er kommt! spricht der HERR Zebaoth.²Wer wird aber den Tag seiner Zukunft erleiden können, und wer wird bestehen, wenn er wird erscheinen? Denn er ist wie das Feuer eines Goldschmieds und wie die Seifen der Wäscher.³Er wird sitzen und schmelzen und das Silber reinigen; er wird die Kinder Levi reinigen und läutern wie Gold und Silber. Dann werden sie dem HERRN Speisopfer bringen in Gerechtigkeit,⁴ und wird dem HERRN wohl gefallen das Speisopfer Juda's und Jerusalems wie vormals und vor langen Jahren.⁵Und ich will zu euch kommen und euch strafen und will ein schneller Zeuge sein wider die Zauberer, Ehebrecher und Meineidigen und wider die, so Gewalt und Unrecht tun den Tagelöhnern, Witwen und Waisen und den Fremdling drücken und mich nicht fürchten, spricht der HERR Zebaoth.⁶Denn ich bin der HERR und wandle mich nicht; und es soll mit euch Kindern Jakobs nicht gar aus sein.⁷Ihr seid von eurer Väter Zeit immerdar abgewichen von meinen Geboten und habt sie nicht gehalten. So bekehrt euch nun zu mir, so will ich mich zu euch auch kehren, spricht der HERR Zebaoth. So sprecht ihr: "Worin sollen wir uns bekehren?"⁸Ist's recht, daß ein Mensch Gott täuscht, wie ihr mich den täuschet? So sprecht ihr: "Womit täuschen wir dich?" Am Zehnten und Hebopfer.⁹Darum seid ihr auch verflucht, daß euch alles unter den

¹هَذَا أَرْسِلُ مَلَائِكِي قَهَّيْتُ الطَّرِيقَ أَمَامِي. وَيَأْتِي بَعَثَةً إِلَى هَيْكَلِهِ السَّيِّئِ الَّذِي تَطْلُبُونَهُ وَمَلَائِكُ الْعَهْدِ الَّذِي تُسَرُّونَ بِهِ. هُوَذَا يَأْتِي قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ.²وَمَنْ يَحْتَمِلُ يَوْمَ مَجِيئِهِ، وَمَنْ يَبْنُ عِنْدَ طُحُورِهِ. لِأَنَّهُ مِثْلُ تَارِ الْمُمَحَّصِ، وَمِثْلُ أَشْتَانِ الْقَصَارِ.³فَيَجْلِسُ مُمَحَّصاً وَمُتَقَبِّاً لِلْفِصَّةِ. فَيُنْقِي بَنِي لَآوِي وَيُصَفِّيهِمْ كَالذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ، لِيَكُونُوا مُقَرَّبِينَ لِلرَّبِّ تَقْدِمْهُ بِالْبَرِّ.⁴فَتَكُونُ تَقْدِمْهُ يَهُوداً وَأَوْرُسَلِيمَ مَرْضِيَةً لِلرَّبِّ كَمَا فِي أَيَّامِ الْقَدَمِ وَكَمَا فِي السَّنِينَ الْقَدِيمَةِ.⁵وَأَقْتَرِبُ إِلَيْكُمْ لِلْحُكْمِ، وَأَكُونُ شَاهِداً سَرِيعاً عَلَى السَّخَرَةِ، وَعَلَى الْفَاسِقِينَ وَعَلَى الْخَالِفِينَ زُوراً وَعَلَى السَّالِبِينَ أَجْرَةَ الْأَجِيرِ، الْأَرْمَلَةِ وَالْيَتِيمِ، وَمَنْ يَصُدُّ الْعَرِيبَ وَلَا يَحْسَنَانِي، قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. لِأَنِّي أَنَا الرَّبُّ لَا أَتَغَيَّرُ قَائِمٌ يَا بَنِي يَهُوذاَ لَمْ تَقْنُوا.⁷مِنْ أَيَّامِ آبَائِكُمْ جِئْتُمْ عَنْ قَرَائِصِي وَلَمْ تَحْفَظُوا. ازْجِعُوا إِلَيَّ أَوْجِعْ إِلَيْكُمْ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. فَقُلْتُمْ، بِمَاذَا تَرْجِعُ.⁸أَبْسَلُبُ الْإِنْسَانَ اللَّهَ. فَإِنَّكُمْ سَلَبْتُمُونِي. فَقُلْتُمْ، بِمَ سَلَبْنَاكَ. فِي الْعُسُورِ وَالْقَدِيمَةِ.⁹قَدْ لَعْنْتُمْ لَعْناً وَإِنِّي أَنْتُمْ سَالِبُونَ، هَذِهِ الْأُمَّةُ كُلُّهَا.¹⁰هَاتُوا جَمِيعَ الْعُسُورِ إِلَى الْخَزَائِنِ لِيَكُونَ فِي بَنِي طَعَامٍ، وَجَزَّيُونِي بِهَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، إِنْ كُنْتُ لَا أَفْتَحُ لَكُمْ كَوَى السَّمَاءَاتِ وَأُفِيضُ عَلَيْكُمْ بَرَكَهَ حَتَّى لَا تُوسَعِ.¹¹وَأَتْنَهَزُ مِنْ أَجْلِكُمْ الْإِكِلَ فَلَا يُفْسِدُ لَكُمْ تَمَرُ الْأَرْضِ، وَلَا يُعَفِّرُ لَكُمْ الْكَرْمُ فِي الْحَقْلِ، قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ.¹²وَيَطْوُونَكُمْ كُلُّ الْأُمَمِ، لِأَنَّكُمْ تَكُونُونَ أَرْضَ مَسَرَّةٍ، قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ.¹³أَقُولُكُمْ اسْتَدَّتْ عَلَيَّ قَالَ الرَّبُّ. وَقُلْتُمْ، مَاذَا فَعَلْنَا عَلَيْكَ.¹⁴فُلْتُمْ، عِبَادَةُ اللَّهِ بِاطِلَةٍ، وَمَا الْمَنْفَعَةُ مِنْ أَتْنَا حَفِطْنَا سَعَائِرَهُ، وَأَتْنَا سَلَكْنَا بِالْخُرْنِ قُدَّامَ رَبِّ الْجُنُودِ.¹⁵وَالآنَ تَحْنُ مُطَوَّبُونَ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَأَيْضاً قَاعِلُوا السَّرَّيْتُونَ. بَلْ جَرَّبُوا اللَّهَ وَجَعُوا.¹⁶جِيئِيذِ كَلِمَ مُنَعُوا الرَّبَّ كُلِّ وَاحِدٍ قَرِيبَهُ، وَالرَّبُّ أَصْعَى وَسَمِعَ، وَكُتِبَ أَمَامَهُ سِفْرٌ تَذَكُّرَةٍ لِلَّذِينَ اتَّقُوا الرَّبَّ وَلِلْمُفَكِّرِينَ فِي اسْمِهِ.¹⁷وَيَكُونُونَ لِي قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ فِي الْيَوْمِ الَّذِي أَنَا صَانِعٌ خَاصَّةً، وَأُسْفِقُ عَلَيْهِمْ كَمَا يُسْفِقُ الْإِنْسَانُ عَلَى ابْنِهِ الَّذِي يَخْدُمُهُ.¹⁸فَتَعْوَدُونَ وَتُمَيِّزُونَ بَيْنَ الصَّادِقِ وَالسَّرِيرِ، بَيْنَ مَنْ يَعْْبُدُ اللَّهَ وَمَنْ لَا يَعْْبُدُهُ.

Händen zerrinnt; denn ihr täuscht mich allesamt.¹⁰ Bringt mir den Zehnten ganz in mein Kornhaus, auf daß in meinem Hause Speise sei, und prüft mich hierin, spricht der HERR Zebaoth, ob ich euch nicht des Himmels Fenster auftun werde und Segen herabschütten die Fülle.¹¹ Und ich will für euch den Fresser schelten, daß er euch die Frucht auf dem Felde nicht verderben soll und der Weinstock im Acker euch nicht unfruchtbar sei, spricht der HERR Zebaoth;¹² daß euch alle Heiden sollen selig preisen, denn ihr sollt ein wertcs Land sein, spricht der HERR Zebaoth.¹³ Ihr redet hart wider mich, spricht der HERR. So sprecht ihr: "Was reden wir wider dich?"¹⁴ Damit daß ihr sagt: Es ist umsonst, daß man Gott dient; und was nützt es, daß wir sein Gebot halten und ein hartes Leben vor dem HERR Zebaoth führen?¹⁵ Darum preisen wir die Verächter; denn die Gottlosen nehmen zu; sie versuchen Gott, und alles geht ihnen wohl aus.¹⁶ Aber die Gottesfürchtigen trösten sich untereinander also: Der HERR merkt und hört es, und vor ihm ist ein Denkbettel geschrieben für die, so den HERRN fürchten und an seinen Namen gedenken.¹⁷ Sie sollen spricht der HERR Zebaoth, des Tages, den ich machen will, mein Eigentum sein; und ich will ihrer schonen, wie ein Mann seines Sohnes schont, der ihm dient.¹⁸ Und ihr sollt dagegen wiederum den Unterschied sehen, was für ein Unterschied sei zwischen dem Gerechten und dem Gottlosen, und zwischen dem, der Gott dient, und dem, der ihm nicht dient.